

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Svmma Totivs Theologiae S. Thomae Aqvinatis, Doctoris Angelici Ordinis Prædicatorum

Svpplementvm Tertiæ Partis

Thomas <von Aquin, Heiliger>

Romae, 1619

Vtrum sit necessarium confiteri sacerdoti? 1

urn:nbn:de:hbz:466:1-38817

efficaciam alijs partibus præbens: ideò eodem modo indicatur de tota pœnitentia, sicut de contritione.

Ad quartum dicendum, quòd quia confessio magis ex spe procedit, quam ex timore, vt dictum est *: ideò magis innititur articulo de vita æterna, quam respicit spes, quam articulo de iudicio, quod respicit timor: quamuis pœnitentia ratione contritionis conuerso se habeat.

q. 1. ar. 2.
et ar. 1.
huius q.
ad 2.

Ad quintum patet solutio ex dictis †.

QVÆST. VIII.

in corp.
art.

De ministro confessionis, in septem articulos diuisa.

Deinde considerandum est de ministro confessionis.

¶ Circa quod quaruntur septem.

¶ Primo, vtrum necessarium sit confiteri sacerdoti?

¶ Secundo, vtrum in aliquo casu liceat alijs quam sacerdotibus confiteri?

¶ Tertio, vtrum extra casum necessitatis possit aliquis non sacerdos confessionem venialium audire?

¶ Quarto, vtrum sit necessarium quòd homo confiteatur proprio sacerdoti?

¶ Quinto, vtrum possit aliquis alteri, quam proprio sacerdoti confiteri ex priuilegio, vel mandato superioris?

¶ Sexto, vtrum pœnitens in extremo vitæ suæ possit absolui à quolibet sacerdote?

¶ Septimo, vtrum pœna temporalis taxari debeat secundum quantitatem culpæ?

ARTIC. I.

Vtrum necessarium sit confiteri sacerdoti?

Ad primum sic proceditur. Videtur, quòd non sit necessarium sacerdoti confiteri. Ad confessionem enim non obligamur nisi ex diuina institutione.

Sed diuina institutio nobis proponitur iacob. 5. Confitemini alterutrum peccata vestra: vbi non fit mentio

Tho. vbi
supra ar.
3. q. 1. et
seq.

mentio de sacerdote . Ergo non oportet confiteri sacerdoti .

¶ 2 Præterea , Pœnitentia est necessarium sacramentum , sicut & baptisimus . Sed in baptisimo necessitatem sacramenti , est minister quilibet . Ergo & in pœnitentia . Sed ministro pœnitentiæ faciendæ est confessio . Ergo sufficit cuilibet confiteri .

¶ 3 Præterea , Confessio est ad hoc necessarium , ut taxetur pœnitenti satisfactionis modus . Sed quandoque aliquis non sacerdos discretius poterit ei dare satisfactionis modum , quàm multi sacerdotes . Ergo non est necessarium quòd confessio fieri sacerdoti .

¶ 4 Præterea , Confessio ad hoc est ordinata Ecclesie , ut rectores vultum pecorum suorum dirigant . Sed quandoque rector vel prælatus non sacerdos . Ergo confessio non semper faciendæ sacerdoti .

cap. omnino de pœnitentia & remissionis. SED contra , Absolutio pœnitentis , proprie fit confessio , non pertinet nisi ad sacerdotes . claves Ecclesiæ commissæ sunt . Ergo confessio debet fieri sacerdoti .

Al. susceptione. Præterea , Confessio præfiguratur in Lazari * viiificatione . Sed Dominus solis discipulo cepit , ut soluerent Lazarum , ut patet Ioan . 11 . sacerdotibus faciendæ est confessio .

RESPONDEO dicendum , quòd gratia , quæ in sacramentis datur , à capite in mēbra descendit . Solus ille minister est sacramentorum , in quo gratia datur , qui habet ministerium super corpus . Verum : quod solius sacerdotis est , qui confert Eucharistiam potest . Et idèd cum in sacramentis pœnitentiæ gratia conferatur , solus sacerdos , est huius sacramenti . Et idèd ei soli faciendæ sacramentalis confessio , quæ ministro Ecclesiæ debet .

sup. 5. Ad primum ergo dicendum , quòd Lazarus loquitur ex præsuppositione diuinæ institutionis .

& quia
ne face
tem ren
Ioan. 2
sacerdoti
Ad fe
gis sacra
ad confe
baptisim
is etern
rationis
ne, quæ
ritio cu
ionis su
non est t
Ad ter
atisfacti
sed e
rameni
em, qua
tas pœn
Ad qu
ecoris,
hoc quod
vultur
astorale
sacerdote
erens m
im peco
saluati
na præb
gnition
rum in
D fe
nisi
cri. Qu
Supp

& quia diuinitus institutio præcesserat de confessione sacerdotibus faciendâ, per hoc quod eis potestatem remittendi peccata in Apostolis dedit, vt patet Ioan. 20. idè intelligendum est, quod Iacobus sacerdotibus confessionem esse faciendam monuit.

Ad secundum dicendum, quod baptisimus est magis sacramentum necessitatis, quàm pœnitentia, quoad confessionem & absolutionem: quia quandoque baptisimus prætermitti non potest sine periculo salutis æternæ, vt patet in pueris, qui non habent vsum rationis. Sed non est ita de confessione & absolutione, quæ tantum ad adultos perrinent: in quibus contritio cum proposito confitendi, & desiderio absolutionis sufficit ad liberandum à morte æterna. Et idè non est simile de baptisimo & confessione.

Ad tertium dicendum, quod sicut dictum est *, in satisfactione non solum attendenda est quantitas pœnitentiæ, sed etiam virtus eius, secundum quod est pars sacramenti. Et sic requirit sacramentorum dispensationem, quamuis etiam ab alio, quàm à sacerdote quantitas pœnitentiæ taxari possit.

q. 6. ar. 1,
ad 4.

Ad quartum dicendum, quod cognoscere vultum pecoris, ad duo potest necessarium esse. Primo, ad hoc quod coordinetur gregi Christi. & sic cognoscere vultum pecoris pertinet ad curam & sollicitudinè pastoralem, quæ incùbit quandoque illis, qui non sunt sacerdotes. Secundo, ad hoc quod prouideatur ei comens medicamentum salutis: & sic cognoscere vultum pecoris, pertinet ad eum cuius est medicamentum salutis, (scilicet sacramentum Eucharistiæ) & ad eum qui præbet, (scilicet ad sacerdotem) & ad talem confessionem pecoris, confessio ordinatur.

ARTIC. II.

Utrum in aliquo casu liceat alijs quàm sacerdotibus confiteri?

29

Ad secundum sic proceditur. Videtur, quod in nullo casu liceat alijs quàm sacerdotibus confiteri. Quia confessio, sacramentalis accusatio est: vt Supplementum.

F

es